

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr. 26 / 2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de către *societatea X*, prin contestația înregistrată, asupra procesului-verbal încheiat de organele de control ale D.G.F.P. Mureș - Direcția Controlului Fiscal.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.171 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Potrivit art.173 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, soluționarea contestației este în competența organelor specializate din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Mureș.

Procedura fiind îndeplinită, contestația se soluționează pe fond.

A) Fata de aspectele contestate se retine ca, la verificarea efectuată de organele de control ale D.G.F.P.Mureș - Direcția Controlului Fiscal la societate, ca urmare a cererii de rambursare a T.V.A. s-au constatat următoarele:

La data de 31.12.2000 agentul economic îndeplinea condițiile prevăzute la art.1 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, ca urmare începând cu data de 01.09.2001, societatea era obligată la plata unui impozit de 1,5% aplicat asupra sumei totale a veniturilor trimestriale obținute din orice sursă.

Întrucât unitatea nu a calculat și evidențiat impozitul pe veniturile microîntreprinderilor aferent perioadei 01.09.2001 – 31.12.2002, organele de control au stabilit în sarcina acesteia o obligație de plată.

Pentru neplata la termen a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor s-au calculat în sarcina petentei dobânzi în temeiul prevederilor art.13 din Ordonanța Guvernului nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art.12 și 13 din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, coroborat cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.1043/2001 privind stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, Hotărârii Guvernului nr.874/2002 pentru stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare și a cotei majorărilor datorate pe perioada amânării sau eșalonării la plată a obligațiilor bugetare și Hotărârii Guvernului nr.1513/2002 pentru stabilirea nivelului dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare și pe perioada amânării sau eșalonării la plată a obligațiilor bugetare.

Totodată, în temeiul art.13¹ alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr.108/1996, astfel cum a fost modificat prin art.1 pct.3 din Ordonanța Guvernului nr.26/2001, respectiv al art.14 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare și art.114 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, pentru neplata la termen a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor au fost calculate în sarcina unității penalități de întârziere.

B) În contestația înregistrată la D.G.F.P. Mureș petenta invocă următoarele:

- unitatea nu a intrat la data de 01.09.2001 sub incidența prevederilor Ordonanței Guvernului nr.24/2001 întrucât desfășura exclusiv activitate de comerț exterior, în regim lohn;

- având în vedere dispozițiile art.3 și art.7 din Codul comercial, chiar dacă la 31.12.2000 societatea îndeplinea condițiile prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, “în baza pct. 3 era exceptată” de la plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor.

C) Din cele prezentate, precum și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

La verificarea efectuată de organele de control ale D.G.F.P.Mureș - Direcția Controlului Fiscal la societate, în urma căreia a fost încheiat procesul-verbal s-a constatat faptul că la data de 31.12.2000 unitatea îndeplinea condițiile prevăzute la art.1 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor.

Ca urmare, s-a stabilit în sarcina acesteia, pentru perioada 01.09.2001 - 31.12.2002, impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

În drept, la art.1 din Ordonanța Guvernului nr.24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor se stipulează:

“(1) Sunt obligate la plata unui impozit aplicat asupra veniturilor obținute din orice sursă persoanele juridice, denumite în continuare microîntreprinderi, care îndeplinesc cumulativ, la data de 31 decembrie a anului precedent, următoarele condiții:

a) sunt producătoare de bunuri materiale, prestează servicii sau/și desfășoară activitate de comerț;

b) au până la 9 salariați;

c) au realizat venituri reprezentând echivalentul în lei de până la 100.000 euro inclusiv;

d) au capital integral privat.

(2) Persoanele juridice înființate în cursul unui an fiscal beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) la sfârșitul anului respectiv.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe băncile, societățile de asigurare și reasigurare, societățile de investiții, societățile de administrare a investițiilor și societățile de depozitare, societățile de intermediere de valori mobiliare și societățile cu activitate exclusivă de comerț exterior”.

Din analiza dispozițiilor legale anterior citate se reține că legiuitorul nu a lăsat la latitudinea agenților economici încadrarea în categoria microîntreprinderilor, astfel că, odată ce sunt îndeplinite condițiile referitoare la structura capitalului, numărul de salariați, nivelul veniturilor, persoanele juridice în cauză vor plăti impozitul de 1,5% asupra veniturilor realizate.

Susținerea petentei că s-ar încadra în excepția prevăzută la art.1 alin.(3) este nefondată întrucât activitatea desfășurată de aceasta o reprezintă

producția de produse chimice, așa cum se prevede în contractul de societate, activitate căreia îi corespunde, conform clasificăției CAEN, codul 2446.

Referitor la același aspect invocat de unitate, în referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organul emitent al actului atacat menționează faptul că susținerea unității este infirmată de însăși evidența contabilă a acesteia, petenta utilizând conturile 701 “Venituri din vânzarea produselor finite” și 704 “Venituri din lucrări executate și servicii prestate”.

În consecință, nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a cauzei susținerea petentei potrivit căreia nu se încadrează în categoria microîntreprinderilor, drept pentru care în mod corect organele de specialitate ale D.G.F.P. Mureș - Direcția Controlului Fiscal au procedat la stabilirea în sarcina unității a unui impozit în cotă de 1,5% aplicat asupra veniturilor realizate, în conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, potrivit căreia “Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 1,5% asupra sumei totale a veniturilor trimestriale obținute din orice sursă, respectiv asupra veniturilor înscrise în contul de profit și pierderi pentru microîntreprinderi”, contestația formulată urmând a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

De asemenea, pentru neachitarea la termen a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor stabilit suplimentar, organele de control au calculat în sarcina unității dobânzi.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr.24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, care precizează: “Pentru neplata la termen a impozitului stabilit conform dispozițiilor art. 5 se datorează majorări de întârziere stabilite potrivit Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr.108/1996, cu modificările și completările ulterioare.”

Iar potrivit art.13 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, “Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.”

Totodată, la art.12 și art.13 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare se precizează: “Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. Dobânzile și penalitățile de întârziere datorate sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil”, respectiv “(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusive”, prevederi care se regăsesc și la art.108 și 109 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În temeiul dispozițiilor legale anterior citate și având în vedere faptul că petenta datorează impozitul pe veniturile microîntreprinderilor pe care nu l-a achitat la termenul legal, aceasta datorează și sumele reprezentând măsura accesorie în raport cu debitul, respectiv dobânzile conform principiului de drept

“*accessorium sequitur principale*”, drept pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Totodată, pentru neachitarea la termen a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, organele de control au stabilit în sarcina unității penalități de întârziere.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.13¹ din Ordonanța Guvernului nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr.26/2001, care precizează că plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o **penalitate de întârziere de 0,5%** pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată, prevederi care se regăsesc și la art. 14 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată, respectiv la art.114 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Organele de control au constatat faptul că, prin necalcularea impozitului pe veniturile microîntreprinderilor datorat bugetului de stat, unitatea a savârșit contravenția prevăzută la art.13 lit.b) din Legea nr.87/1994 privind combaterea evaziunii fiscale, republicată, drept pentru care, în temeiul art.13 alin.2 din același act normativ, petenta a fost sancționată cu amendă contravențională stabilită prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor .

Cu privire la amenda contravențională anterior menționată, se reține că acest capăt de cerere are caracter de plângere formulată în condițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș neavând competența materială de soluționare a acestui capăt de cerere.

În drept, art. 173 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală reglementează competența soluționării contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale - categorie în care nu se încadrează procesele verbale de contravenție -, iar art.194 din același act normativ stipulează faptul că “Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor”.

Față de cele de mai sus se reține că D.G.F.P.Mures nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației formulate împotriva amenzii în cauză, competența materială de soluționare aparținând organelor judecătorești, așa cum prevede și art. 32 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, act normativ care reprezintă dreptul comun în materie.

În acest sens, contestația privind amenda contravențională a fost remisă Serviciului juridic în vederea înaintării acesteia instanței judecătorești competente, în conformitate cu art.32 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001.

Conform celor reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art.173 alin.(1) lit.a) și art.174 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E

X. 1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de societatea

2. Respingerea ca inadmisibilă a contestației pentru amenda contravențională.

DIRECTOR EXECUTIV,